

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος μας Χριστοῦ

Ὁ πρῶτος «Ἐκκλησιασμός»*

Μία μικρὴ καὶ χαριτωμένη Ἀκολουθία τῆς Ἐκκλησίας μας

Ὅλοι μας μετείχαμε σὲ αὐτήν. **Εἶναι** ὁ πρῶτος μας «Ἐκκλησιασμός»: ὁ Ἐκκλησιασμός τοῦ νεογέννητου παιδιοῦ!

Μία ἀρχαιότατη πράξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας Παράδοσης, ποῦ ἔχει τὴν ἀναγωγή τῆς στὸ γεγονός τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ μας. **Σ'** αὐτὸ τὸ γεμᾶτο μηνύματα καὶ προφητείες γεγονός, κατὰ τὸ ὁποῖο ἡ Κυρία Θεοτόκος καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωσήφ φέρνουν τὸν σαράντα ἡμερῶν Χριστό μας στὸν Ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων.

Χαριτωμένη σκηνή. **Αὐτῆς** τῆς κίνησης μίμηση εἶναι ἡ Ἀκολουθία τοῦ Σαραντισμοῦ ἢ Ἐκκλησιασμοῦ τοῦ βρέφους.

* * *

Ἡ Ἐκκλησία μας, σὲ ἀντίθεση μὲ πρακτικὲς τῶν εἰδωλολατρικῶν λαῶν**, ἀγκάλιασε καὶ ἀγκαλιάζει τὸ παιδί ἀπὸ τὴν γέννησή του, ὅπως δίδαξε ὁ Χριστός μας.

Συγκεκριμένα:

- **Ἐχει** ἔννοια γιὰ τὸ νεογέννητο παιδί.
- **Προσεύχεται** γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν γέννησή του.
- **Εὐχεται** τὴν ὀγδόη ἡμέρα τῆς ζωῆς του καὶ
- **τὸ περιμένει**, μαζί μὲ τοὺς γονεῖς του καὶ τὸν Ἀνάδοχό του, γιὰ νὰ τὸ ἐκκλησιάσει στὸν Ναό, ὅταν γίνῃ 40 ἡμερῶν.

* * *

Αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ ἐπίσημη ἡμέρα πρὶν ἀπὸ τὴν Βάπτισή του! **Ἔρχονται** οἱ γονεῖς, γιὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὸν Δημιουργὸ Θεὸ καὶ νὰ ἀναθέσουν σ' Αὐτὸν τὸ παιδί τους, γιὰ νὰ μὴν μένει ἔξω ἀπὸ τὴν Χάρη Του.

Ὁ Ἱερεὺς τοὺς περιμένει στὴν εἴσοδο τοῦ Ναοῦ.

Εὐχεται νὰ ἀξιωθῇ τὸ παιδί νὰ βαπτισθῇ καὶ νὰ «συγκαταριθμηθῇ» στὴν Ἁγία Ποίμνη, τὴν Ἐκκλησία.

Τὸ παίρνει στὰ χερίά του καί, σχηματίζοντας μὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, ἀναφωνεῖ: **«Ἐκκλησιάζεται** ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Ἀμήν!**».

Καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν κίνηση καὶ τὰ λόγια αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια, ὥσπου φθάνει μπροστὰ στὴν Ὁραία Πύλη καὶ προσφέρει ἐκεῖ τὸ βρέφος στὸν Δημιουργό του, ποὺ εἶναι «ὁ φυλάσσων τὰ νήπια».

Καὶ μία ἀκόμη γεμάτη συμβολισμοὺς ἐνέργεια: ἀποθέτει στὴν συνέχεια τὸ παιδί «πρὸ τὸ πυλῶν τοῦ Θυσιαστηρίου» καὶ ἡ μητέρα, κάνοντας μετάνοιες καὶ προσκυνώντας τὸν Κύριο, τὸ παραλαμβάνει «ὡσεὶ ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ τὸ βρέφος παραγαγόντος Θεοῦ» (σὰν νὰ τὸ παίρνει ἀπὸ τὰ χερία τοῦ Δημιουργοῦ του Θεοῦ).

* * *

Εἶναι μία μεγαλειώδης, ὅσο καὶ πολυσήμαντη λατρευτικὴ πράξη.

Ἡ μητέρα μὲ εὐγνωμοσύνη προσφέρει στὴν Ἐκκλησία αὐτὸ ποὺ τῆς χαρίσθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς τὸ ἀναθέτει, τῆς τὸ ἐμπιστεύεται γιὰ νὰ τὸ φροντίσει, ὥστε νὰ ἀναδειχθῇ καὶ αὐτὸ μέλος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ!

□

(*) Περιοδικὸ «Πρὸς τὴ Νίκη», ἀριθμ. τεύχους 874/Φεβρουάριος 2023, σελ. 8-9. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) Τέτοιες πρακτικὲς εἶναι ἡ πώληση, ὁ ἀκροτηριασμοὺς χάριν κέρδους, ἡ θυσία ἢ ἡ περιφρόνηση τοῦ παιδιοῦ.